ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ

«Τὸν τιμάριθμον καὶ τὰ μάτια σας!», συνιστᾶ κυβερνητικὴ ἐφημερὶς πρὸς τοὺς ἁρμοδίους. Ἀλλά, ποῖον τιμάριθμον; Ἡ ὑποτίμησις τῆς δραχμῆς τοῦ κατέφερε τὸ καίριον πλῆγμα, ἔκτοτε δὲ ὅλαι αἱ πράξεις τῆς Κυβερνήσεως τὸν ἐπηρεάζουν πρὸς τὸ χειρότερον: Ἔκτακτοι φορολογίαι, ἐνοικιοστάσιον, αὐξήσεις τῶν δασμῶν, ἐνιαῖος φόρος, κατάργησις διατιμήσεων λαχανικῶν, φρούτων, κρέατος καί... ἕπεται συνέχεια.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἐξεδήλωσε τὴν ἀπόφασίν του ν' ἀποτινάξῃ τὸν ξένον ζυγόν, ὁσονδήποτε καὶ ἂν κοσμητικῶς παρουσιάζεται ὡς «βελούδινος» ἢ «χρυσοῦς», ἐνῷ ἐξελίσσεται ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν σκληροτέρων δικτατορικῶν καθεστώτων. Κάθε φοράν, ὅμως, ποὺ οἱ Κύπριοι ἀναγκάζονται νὰ ὑπογραμμίσουν τὰ αἰσθήματά των καὶ οἱ Ἄγγλοι ἀπαντοῦν μὲ δακρυγόνα, συλλήψεις καὶ φυλακίσεις, διογκοῦται ἡ λαϊκὴ ἀγανάκτησις, ἡ ὁποία θὰ προσλάβῃ, ἀφεύκτως, πλέον μαχητικὰς μορφάς. Δὲν τὸ ἀντιλαμβάνονται οἱ Κύριοι;

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Τόσον πολὺ διηυρύνθησαν τὰ δικαιώματα τῶν Νομαρχῶν—τῶν «μικρῶν πρωθυπουργῶν—» ὥστε νὰ ἀπειλῇ παραίτησιν ὁ ὑπουργὸς Βορείου Ἑλλάδος, διότι... δὲν ἔχει τί νὰ κάνῃ; Εἶναι περίεργον...

ΟΙ ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ

Ἡ ἐφημερὶς «Κῆρυξ—Βῆμα» τῆς Νέας Ὑόρκης ἔγραψεν ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν θὰ λησμονήσουν ὅτι ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν αἰχμαλώτων δὲν ἐξαφανίζει τὸ ἔγκλημα τῆς φυλακίσεώς των. Δὲν φρονοῦν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ὅτι ὁ τερματισμὸς ἑνὸς σφάλματος συγχωρεῖ τὸ διαπραχθὲν ἔγκλημα.

Τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐνθυμίζει ἐκεῖνον τὸν πατέρα, ὁ ὁποῖος, ὅταν ὁ ἄτακτος υἱός του ἀνήγγειλε μετὰ χαρᾶς ὅτι εἶχεν ἐπανορθώσει ὅλα τὰ σφάλματά του καὶ εἶχεν ἀφαιρέσει ὅλα τὰ καρφιά, τὰ ὁποῖα εἶχον τοποθετηθῆ εἰς ἀνάμνησιν κάθε σφάλματος, τοῦ παρετήρησεν ὅτι δὲν ὑπῆρχε πλέον κανένα καρφί, ἀλλὰ ἔμειναν... αἱ ὀπαί. Ὅπερ σημαίνει ὅτι καλὸν εἶναι νὰ ἐπανορθώνῃ κανεὶς τὰ σφάλματα, ἀλλὰ καλύτερα νὰ μὴ τὰ διαπράττῃ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Πρὸ 19 ἐτῶν κατελύετο τὸ ἐλεύθερον κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα καὶ ἐγκαθίστατο εἰς Ἑλλάδα δικτατορία κατὰ τὸ Ἰταλικὸν καὶ γερμανικὸν πρότυπον. Ἔκτοτε ἐμεσολάβησεν ἕνας παγκόσμιος πόλεμος καὶ μία σκληρὰ ξένη κατοχὴ τῆς Πατρίδος μας, ἀλλὰ εἰς τὸ μέτωπον τῆς ἐλευθερίας ὁ ἀγὼν δὲν ἔχει τερματισθῆ, ἀφοῦ ὑπάρχουν ἀτόμα οἱ διαφημισταὶ καὶ ἐπείνης τῆς παλαιᾶς δικτατορίας καὶ οἱασδήποτε ἄλλης. Διὰ τοῦτο, περισσότερον παρὰ ποτέ, εἶχον χρέος οἱ ἡγέται τῶν κομμάτων—τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν θεμέλιον καὶ ἐγγύησιν ἑνὸς ἐλευθέρου πολιτεύματος — νὰ μὴ ξεχνοῦν ὅτι, μὲ τὴν παλαιάν των ἀσυνεννοησίαν, ἔγιναν ἀκούσιοι βοηθοὶ τῆς δικτατορίας—καὶ ὑπάρχει φόβος νὰ ξαναγίνουν..

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΡΗΝΗΣ

Πολλὰ παράπονα μᾶς διαβιβάζονται διὰ τὴν μὴ ἔναρξιν τῆς συγκοινωνίας τοῦ γειτονικοῦ χωρίου Βελιζίου (Κρήνη). Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου ἐλήφθη πρὸ καιροῦ. Ζητεῖται ἡ ἔναρξις τῆς συγκοινωνίας ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς ὁποίας ζημιοῦται πολὺ ἡ δροσόλουστος καὶ ζωντανὴ Κοινότης Κρήνης. Μὲ τὴν συγκοινωνίαν τὸ Βελίζι θὰ ἀποβῇ τὸ ὡραιότερον θέρετρον τῶν Πατρῶν. Ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχην ἀναμένομεν ἐπέμβασιν πρὸς ρύθμισιν καὶ ὁριστικὴν λύσιν.

ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ

Ἑτοιμάζεται τὸ «πλοῖον τοῦ διαστήματος» διὰ τὴν Σελήνην, ἐνῷ δὲν μπορεῖ νὰ ὀργανωθῇ ἀκόμη μία ἐπαρκὴς συγκοινωνία μὲ τὰ γύρω χωριά...

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΓΟΥΝΑΡΗ

Εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγίου Ἀνδρέου ἐτοποθετήθη «ἀσφαλτικὸς τάπης» καὶ διωρθώθη ἡ ἀθλία του κατάστασις. Ἀλλὰ εἰς ἴσην, ἄν μὴ μεγαλυτέραν ἀθλιότητα, εὑρίσκεται ἡ λεωφόρος Γουναρη καὶ δὲν βλέπομεν καμμίαν κίνησιν πρὸς ἐπισκευήν της. Ὁ λόγος εἶναι ἁπλοῦς: Ἔπαυσεν ἡ ὁδὸς αὐτή, ὡς ἄγουσα εἰς Καλάβρυτα, νὰ εἶναι «ἐθνική,» καὶ ἔγινεν «ἐπαρχιακή». Κάποιος ἄλλος, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Δημόσιον, πρέπει νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἐπισκευήν της. Ποιός;

ΜΙΑ ΑΠΟΨΙΣ

Ἀγαπητὴ «Ἡμέρα»,

Βλέπω ὅτι ἱδρύθη εἰς τὴν πόλιν μας καὶ κινεῖται ἕνας σύλλογος «κατὰ τῆς πολυθεσίας». Μήπως, θὰ ἔπρεπε νὰ ἱδρυθῇ καὶ σύλλογος κατὰ τῆς... πολυτεκνίας;

Τὰ δύο ζητήματα, νομίζω, εἶναι ἀλληλένδετα. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος αὐξάνει καθημερινῶς καὶ κάθε χρόνο προστίθενται ἀρκεταὶ χιλιάδες (χάρις εἰς τὰς προόδους τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, ἀλλά, ἐν μέρει, χάρις καὶ εἰς τὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν πολυτέκνων) ἐνῷ δὲν αὐξάνονται ἀναλόγως αἱ δυνατότητες ἀπορροφήσεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς ἐργασίας. Ἐάν, μάλιστα, ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ περισσότερα παιδιὰ γεννοῦν ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν τὰς ὀλιγωτέρας δυνάμεις ἀνατροφῆς καὶ μορφώσεως, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ ἀθλιότης. Διότι ὅσο καὶ ἄν περιορισθῇ ἡ πολυθεσία—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται — νομίζω ὅτι δὲν θὰ μείνουν ἀρκεταὶ θέσεις διὰ τὰς συνεχεῖς φουρνιὰς τῶν Ἑλλήνων. Μπορεῖ νὰ κάμω καὶ λάθος...

Μετὰ τιμῆς
Ἀντ. Κοπίδης

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

—Εἰδοποίησις

Εἰδοποιοῦνται αἱ ὁδροληπται τῶν ὁδῶν Σολωμοῦ, Ναυαρίνου, Κορίνθου, Μπιζιῶνος καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ναυάρχων μέχρι τέρματος αὐτῶν ὅτι, ἡ συνεχοῦς ροῆς, ὕδρευσις αὐτῶν θὰ διακόπτεται καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ τῆς 5ης τρεχ. μηνός, ἀπὸ ὥρας 6—11 πρωϊνὴν λόγῳ ἐλλείψεως ὕδατος.

Ἀνακοίνωσις

—Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Πολεμιστῶν 1940—41 «Πολεμιστοῦπολις»

Τὸ ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 3ης Αὐγούστου ἐ.ἔ. ἐκλεγὲν Διοικητικὸν Συμβούλιον κατήρτισε τὸ Προεδρεῖον τοῦ ὡς ἀκολούθως: Πρόεδρος Ἰωάν. Βλαχογιάννης, Ἀντιπρόεδρος Κων. Καραβίτης, Γεν. Γραμματεὺς Ἀθ. Τσουκαλᾶς, Ταμίας Νικ. Γιαννακόπουλος καὶ Σύμβουλοι Σωτ. Χουλιαρᾶς, Γεώργ. Καρτσάνης καὶ Ἰωάν. Νικολαΐδης. Ἐποπτικὸν δέ, Δ. Πυλαρινός, Χρ. Πολίτης καὶ Νικ. Κατέχος.

Ὁ Πρόεδρος
Ἰωάννης Βλαχογιάννης

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Ἀθ. Τσουκαλᾶς

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Τὸ μουσεῖον «Μετροπόλιταν» συνεστήθη ἀπὸ δωρεάς

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Τὸ Μουσεῖον Τέχνης Μετροπόλιταν τῆς Νέας Ὑόρκης διαθέτει μίαν συλλογὴν ἔργων ζωγραφικῆς ἡ ὁποία ἀπὸ 80ετίας περίπου τίζεται καὶ ἔχει καταστῆ σήμερον μία ἐκ τῶν περισσότερον ἀξιολόγων. Ἡ ἱστορία τοῦ πλουτισμοῦ της, ἀποτελεῖ ἓν θελκτικὸν τμῆμα τῆς ἀγράφου ἱστορίας τῆς ἀμερικανικῆς πολιτιστικῆς ζωῆς, τῆς ἱστορίας τοῦ ἀμερικανικοῦ νοῦστου καὶ τῶν σχέσεων πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν φιλανθρωπίαν.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἱστορικοὶ μᾶς λέγουν ὅτι κατὰ τὴν 50ετίαν μεταξὺ τοῦ 1880 καὶ τοῦ 1930, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐδαπάνησαν περισσότερα χρήματα δι' ἔργα τέχνης ἀπὸ ὅσα εἶχον δαπανηθῆ προηγουμένως ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην ἀνάλογον ὁμάδα ἀνθρώπων εἰς τὴν ἱστορίαν.

Ἐλάχιστοι Ἀμερικανοὶ συλλέκται ἐκράτησαν ἐν ἀπομονώσει τὰς συλλογάς τῶν πινάκων των καὶ εἶναι πολλοὶ περισσότεροι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μετὰ γενναιοδωρίας τὰς προσέφερον εἰς τὸ κοινόν. Δυνάμεθα ἴσως ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς νὰ εἴπωμεν ὅτι, μία τοιαύτη σειρὰ δημοσίων δωρεῶν, μία τοιαύτη συνεχὴς μεταβίβασις θησαυρῶν τέχνης ἀπὸ ἰδιωτικὰς εἰς δημοσίας χεῖρας, ἐπὶ μίαν τόσον μικρὰν χρονικὴν περίοδον, οὐδέποτε ἔλαβε χώραν προηγουμένως εἰς οἱανδήποτε χώραν.

Ὅτε ἡ κίνησις πρὸς ἵδρυσιν μουσείων ἐτέθη ἐν πλήρει ἐφαρμογῇ εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας κατὰ τὰ ἀπὸ τὸ 1870 καὶ μετέπειτα ἔτη τὸ Μουσεῖον Μετροπόλιταν ἦτο ἓν ἐκ τῶν πρώτων ἱδρυμάτων τὰ ὁποῖα ἐπωφελήθησαν ἐκ τῆς παραδόσεως.

Μία τῶν αἰθουσῶν τοῦ Μουσείου

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κ. ΓΕΩΡΓ. Ι. ΡΑΛΛΗΝ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΩΛΗΤΩΝ ΥΓΡΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

Πρὸς
Τὴν ἐφημερίδα «Ἡμέρα»
Πάτρας

Κύριε Διευθυντά,

Δημοσιεύσατε παρακαλῶ μίαν ἐπιβεβλημένην ἀπάντησιν, πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἀληθείας, εἰς τὴν ἐπιστολὴν τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ φύλλον σας τῆς 16)7)55, τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Προεδρίας κ. Ράλλη:

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἡ Ὁμοσπονδία Πωλητῶν ὑγρῶν Καυσίμων Ἑλλάδος διεκτεῖ ὑπευθύνως, ὅτι ὁ περιορισμὸς τῆς προμηθείας ἐπεβλήθη διὰ τοῦ ψηφισθέντος Νόμου περὶ αὐξήσεως τῶν φόρων καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου 10, ΜΟΝΟΝ ἐπὶ τῶν πρακτόρων καὶ λιανοπωλητῶν ὑγρῶν Καυσίμων, ἐν ᾧ τοιοῦτον τι δὲν ἀναφέρεται διὰ τὰ ἄλλα εἴδη, ὧν ἐπίσης ηὐξήθη ὁ δασμός, ὡς ὁ καφφές, ἡ ζάχαρι, τὰ ἔνδυματα, ἡ ξυλεία κλπ. ἐπὶ τῆς νέας τιμῆς, τῶν ὁποίων παρέμεινε τὸ αὐτὸ ἰσχῦον ποσοστόν. Ἐκ τοῦ μέτρου δὲ αὐτοῦ ἐξηρέθησαν αἱ Ἑταιρεῖαι Εἰσαγωγῆς πετρελαιοειδῶν, αἵτινες, ἀσφαλῶς, ὁποκινοῦν τὸ Ὑπουργεῖον ν' ἀνακοινοῦ ἀνακριβείας, καὶ εὐχῆ τοὺς Πρατηριούχους, ὑπὲρ τῶν ὁποίων οὐδέποτε ἐνδιεφέρθησαν.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἂς ἐλεγχθῇ ἡ ἀκρίβεια τῶν καταγγελλομένων καὶ θὰ διαπιστωθῇ ὅτι οἱ πράκτορες καὶ οἱ πρατηριοῦχοι ἀπολαμβάνουν ποσοστοῦ προμηθείας ἐπὶ τῶν πωλήσεων μικροτέρου τοῦ τοιούτου τῶν εἰσαγωγέων.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΖΑΝΙΑΣ
Πρόεδρος Ὁμοσπονδίας Πωλητῶν Ὑγρῶν Καυσίμων Ἑλλάδος

ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ Η ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΙΤΑΛΙΑΣ

ΘΑ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΘΟΥΝ ΚΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ (Ἰδ. Ὑπ.) Τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς Μορφωτικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος—Ἰταλίας, ἡ ὁποία ἐκυρώθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

Ἑκάστη Κυβέρνησις θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της Πανεπιστήμια τὴν σύστασιν ἑδρῶν μαθημάτων ἢ διαλέξεων πραγματευομένων περὶ τῆς γλώσσης, τῆς λογοτεχνίας, τῆς ἱστορίας καὶ τῆς γεωγραφίας τῆς χώρας τῆς ἑτέρας Κυβερνήσεως.

Αἱ δύο Κυβερνήσεις θέλουσι ἐνθαρρύνει τὴν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἀνταλλαγὴν πανεπιστημιακοῦ προσωπικοῦ, καθηγητῶν, φοιτητῶν, ἐπιστημόνων ἐρευνητῶν, τεχνικῶν καὶ ἐκπροσώπων ἄλλων ἐπαγγελμάτων καὶ δραστηριοτήτων.

Ἐὰν τὰ τέλη ἐγγραφῆς εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰ Ἐπιστημονικὰ ἱδρύματα τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀνάλογος εἰσφορὰ εἶναι βαρύτεραι εἰς τὴν μίαν παρὰ εἰς τὴν ἑτέραν χώραν, ἡ συμβαλλομένη Κυβέρνησις τῆς χώρας ὅπου τὰ τέλη ἐγγραφῆς καὶ αἱ εἰσφοραὶ εἶναι βαρύτεραι θ' ἀντιμετωπίσῃ τὴν δυνατότητα τῆς μειώσεως αὐτῶν, δι' ἕνα ὡρισμένον ἀριθμὸν σπουδαστῶν, εἰς τὸ ἰσχῦον εἰς τὴν ἑτέραν χώραν ὕψος, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὸν ἀριθμὸν τῶν σπουδαστῶν τῆς ἰδίας αὐτῆς χώρας, οἵτινες φοιτοῦν εἰς τὴν ἑτέραν.

Ἑκάστη Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ παραχωρήσῃ ἀρωγὰς καὶ ὑποτροφίας, ἵνα ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ πτυχιούχους τῆς χώρας τῆς ἑτέρας συμβαλλομένης Κυβερνήσεως νὰ διατρίβωσιν ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα εἰς τὴν χώραν τῆς πρώτης ἐπὶ τῷ σκοπῷ σπουδῶν ἢ ἐρευνῶν ἢ τελειοποιήσεως τῆς τεχνικῆς αὐτῶν καταρτίσεως.

Ἑκάστη τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων θέλει διευκολύνει τὴν αἴτησιν τῆς ἑτέρας καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ πρακτικῶς δυνατοῦ τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ μορφωτικὰς ἐρεύνας τὰς γιγνομένας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς παρὰ τῶν ὑπηκόων ἢ ὁμάδος ὑπηκόων τῆς ἑτέρας.

Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις θέλουν μελετήσει τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ ἰσοτιμία τῶν ἐξετάσεων, εἰσαγωγικῶν καὶ τμηματικῶν, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν μὲ σκοπὸν τὴν ἀπόκτησιν πτυχίου τινὸς ἀναγνωρισμένου ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις μὲ σκοπὸν ἐπαγγελματικόν, εἰς τὸ ἔδαφος τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἑτέρας χώρας, μετὰ δοκιμασίαν, ἥτις ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν ἑτέραν.

Ἑκάστη συμβαλλομένη Κυβέρνησις θέλει ἐνθαρρύνει τὴν κατάρτισιν θερινῶν μαθημάτων διὰ τὸ πανεπιστημιακὸν προσωπικόν, καθηγητάς, σπουδαστὰς ὡς καὶ διὰ τοὺς μαθητὰς α) τῆς μιᾶς χώρας εἰς τὸ ἔδαφος τῆς ἄλλης καὶ β) τανάπαλιν τῆς τελευταίας ταύτης εἰς τὸ ἔδαφος τῆς πρώτης.

Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις θέλουν ἐνισχύσει διὰ προσκλήσεων καὶ ἀρωγῶν τὰς ἀμοιβαίας προσκλήσεις ἀντιπροσωπειῶν, ὁμοσθεισῶν πρὸς τοῦτο, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐνισχύσουν τὴν μορφωτικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν συνεργασίαν.

Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις θέλουν ἐνθαρρύνει τὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν Ὀργανώσεων Νέων καὶ τῶν ὀργανώσεων ἐνηλίκων αἵτινες ἔχουν ἐκπαιδευτικὸν σκοπὸν καὶ αἵτινες τυγχάνουν ἀναγνωρισμέναι ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτῶν χώρας.

Εὐνοοῦν τὴν προσέγγισιν, τὰς συναντήσεις καὶ τὴν ἀμοιβαίαν βοήθειαν εἰς τὸ πεδίον τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ θέλουν ὀργανώσει ταξείδια καὶ προσκοπικὰς κατασκηνώσεις.

Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις θέλουν παράσχει ἀμοιβαίαν βοήθειαν ἵνα ἐπιτύχουν εἰς ἑκάστην χώραν μίαν καλλιτέραν γνωριμίαν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἑτέρας διά:

α) Βιβλίων, περιοδικῶν καὶ ἄλλων δημοσιευμάτων.

β) Διαλέξεων καὶ συναυλιῶν.

γ) Καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων καὶ ἄλλων ἐκθέσεων μορφωτικοῦ χαρακτῆρος.

δ) Θεατρικῶν παραστάσεων.

ε) Ραδιοφωνίας, κινηματογράφου, δίσκων γραμμοφώνου καὶ ἄλλων μηχανικῶν μέσων.

Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις θέλουν παράσχει ἀμοιβαίας βοηθείας πρός:

Ἀνταλλαγὴν ἀρχαίων ἀντικειμένων καὶ ἀντικειμένων Μουσείων τῶν ὁποίων αἱ δύο χῶραι κατέχουν πλεονάζοντα τεμάχια.

Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνήσει, ἐντὸς τῶν ἐπιτρεπομένων ὑπὸ τῶν ἐσωτερικῶν των νομοθεσιῶν ὁρίων, οὕτως ὥστε τὰ εἰς τὰς δύο χώρας δημοσιευόμενα σχολικὰ βιβλία νὰ μὴ περιέχουν ἀνακριβείας ἀφορώσας ἑκάστην χώραν.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως θὰ συσταθῇ Μόνιμος Μικτὴ Ἐπιτροπὴ μὲ δύο τμήματα ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν Ἀθήναις.

Ἡ νέα Ἰταλία: λαϊκαὶ πολυκατοικίαι

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΚΑΛΑΜΙΑ: ΟΡΓΩΜΑ Ἢ ΣΚΑΨΙΜΟ;

ΤΟΥ ΓΕΩΠΟΝΟΥ κ. ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ

Ἀπὸ τὴν Κατερίνη ὡς τὴν Ἀτμία, κατὰ τὴν περιοδείαν μου, ἔφερνα καλὸ νὰ χρησιμοποιήσω αὐτοκίνητο, γιὰ νὰ φθάσω στὸν προορισμό μου, μιὰ ὥρα ἀρχίτερα. Κατὰ τὸ πέρασμά μου, εἶδα νὰ γίνεται καὶ κάτι ποὺ χρόνια τὸ προπαγανδίζαμε: Τὸ κάψιμο τῆς καλαμιᾶς.

Ἡ ἔκτασις θὰ ἦταν πάνω ἀπὸ 500 στρέμματα. Γύρω ἀπ' αὐτά, εἴδαμε γεωργοὺς μὲ τρακτὲρ καὶ μὲ δίδια, νὰ ὀργώνουν τὴν καλαμιά.

«Μπᾶ», εἶπα μέσα μου, «ὑπάρχουν γεωργοί, ποὺ δὲν ἔχουν ἐμπιστοσύνη στὸ κάψιμο καὶ ὀργώνουν τὴν καλαμιά»; Καὶ ἄλλοι τὴν κάνουν καὶ δὲν ὀργώνουν. Ἔπρεπε νὰ κατεβῶ στὸ πρῶτο χωριό, καὶ νὰ ἐξετάσω πῶς σκέπτονται οἱ γεωργοί, νὰ δῶ πῶς ὁπολογίζουν τὴν ὠφέλεια ποὺ θἄχουν καὶ μάλιστα οἱ Θεσσαλοί, αὐτοὶ ποὺ ἔχουν τὰ περισσότερα χωράφια ἀκόμη στὴ διάθεσί τους.

Ἡ συζήτησις ἔγινε φυσικὰ μέσα στὸ καφενεῖο καὶ μὲ μιὰ ὁμάδα ἀπὸ εἴκοσι περίπου γεωργούς, ποὺ εἶχαν ἐπιστρέψει ἀπ' τ' ἀλώνια.

Δάβετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι δὲν εἶχαν καῆ ὅλες οἱ καλαμιές, ποὺ εἶδα. Χιλιάδες στρέμματα εἶχαν βοθῆ στὸ ἀχόρταγο θερμό, δηλαδὴ στὴ φωτιά, ἀλλὰ ὑπῆρχαν καὶ χωράφια, ποὺ μόνον ὠργώνοντο, χωρὶς νὰ καοῦν. Συνεπῶς, μποροῦμε νὰ ὑποθέσουμε πῶς; ἤξεραν οἱ γεωργοὶ τί ἔκαναν καὶ τί ἐπεδίωκαν.

Ἡ πρώτη μου λοιπὸν ἐρώτησις ἀπηυθύνθη σ' αὐτοὺς ἀπ' τὴν παρέα μας, ποὺ ἔκαψαν τί; καλαμιές.

—Ρωτᾶς;, μοῦ εἶπε ἕνας, τὸ γιατί; Μὰ πρῶτα πρῶτα κάτι θὰ παρετήρησες.

—Σὰν τί; ἐρωτῶ.

—Εἶδες ἀγριόχορτα;

Πραγματικῶς στὰ καμμένα δὲν ὑπῆρχαν, παρὰ ἐλάχιστα.

Ἀλλὰ καὶ στὰ ἄκαυστα ἦσαν λιγοστά.

—Τὰ χορτάρια, ποὺ λές, δὲν καταστράφηκαν μόνον ἀπὸ τὰ ζιζανιοκτόνα, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ κάψιμο. Οἱ σπόροι τους ὅσοι ἀπομείνουν πάνω στὸ ἔδαφος καίονται. Μὲ τὴ φωτιὰ λοιπὸν καὶ τὰ ζιζανιοκτόνα, καθαρίσαμε τὰ χωράφια μας ἀπὸ τὰ ἀγριόχορτα. Ὅσοι δὲν τὰ κάνε, πάντοτε ἔχουν περισσότερα χόρτα. Ἔχουμε λοιπὸν μιὰ ὠφέλεια μεγάλη μὲ τὸ κάψιμο — συνέχισε ὁ συνομιλητής μου — γιατὶ ὅπως ξέρετε καὶ σεῖς, ὁ πόλεμος τοῦ γεωργοῦ, πρὸς παντὸς γίνεται γιὰ τὰ ἀγριόχορτα. Θὰ μοῦ πῆτε δέβαια, πῶς καταστρέφω μὲ τὴ φωτιὰ τὴν καλαμιά, ἡ ὁποία θὰ σαπίσῃ καὶ θὰ δώσῃ κοπρόχωμα στὸ χωράφι μου καὶ τὸ χωράφι θὰ ἀφρατύνῃ καὶ θὰ πιῇ περισσότερο νερο. Σωστὸ αὐτό, γιατὶ καὶ κοπριὲς; δὲν ὑπάρχουν. Ἀλλὰ μὲ τὰ μέσα ποὺ μᾶς δίνει τώρα ἡ ἐπιστήμη μποροῦμε νὰ φτιάσουμε ἄφθονες κοπριές, ὅπως παρετήρησα σὲ ἕνα πείραμα, ποὺ ἔκαμε ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα. Γιὰ μένα τὸ ζήτημα τῆς κοπριᾶς εἶναι δευτερεῦον. Ἐγὼ θὰ τὴν καίω τὴν καλαμιά, γιὰ νὰ καταστρέφω ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ τὰ ἔντομα, ποὺ βλάπτουν ὅλες τὶς καλλιέργειες καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τοὺς σπόρους τῶν ἀγριόχορτων. Θὰ μοῦ πῆτε, πῶς; δὲν θἄχω τὴν κοπριὰ τῆς καλαμιᾶς; Ἔχω ὅμως τὴ στάχτη της, ποὺ θὰ μείνῃ στὸ χωράφι μὲ τὰ στοιχεῖα της. Αὐτὰ δὲν χάνονται. Καὶ τὸ καθαρὸ χωράφι ἀξιοποιεῖ περισσότερο λίπασμα, γιατὶ δὲν ὑπάρχουν οἱ κλέφτες — τὰ ἀγριόχορτα — καὶ τὰ φυτὰ ποὺ θὰ σπείρουμε δὲν πεινοῦν καὶ ἡ ἀπόδοσις εἶναι μεγάλη. Φυσικά, χάνουμε καὶ τὴ δοσκή. Ἀλλὰ αὐτὴ τὴν ἔχουμε χάσει πρὸ πολλοῦ μὲ τὰ ζιζανιοκτόνα, εἴτε ἄκαυστα μείνουν τὰ χωράφια, εἴτε καοῦν οἱ καλαμιές. Τὴν ἀντικαθιστοῦμε μὲ τὰ τριφύλλια.

Ἤτο ἑπόμενον νὰ ἀκούσωμε καὶ τὴν ἀντίθετη ἄποψη τῆς παρέας.

—Ἐγώ, φίλοι μου, ἄρχισε νὰ λέῃ ἕνας ἄλλος παρακαθήμενος γεωργός, δὲν ἐννοῶ νὰ κάψω τὴν καλαμιά. Θέλω τὸ φυτόχωμα καὶ ἀφρατεμένο τὸ χωράφι μου. Ἔτσι πίνει περισσότερο νερό. Ἐμεῖς, ἐδῶ στὸν κάμπο, τὸ θέλουμε τὸ εὐλογημένο τὸ νερὸ καὶ τὸ φυτόχωμα τῆς καλαμιᾶς, ὅταν σαπίσῃ τὸ ρουφᾶ. Τὰ χωράφια ἔτσι δὲν ξεπλένονται. Τὰ νερὰ καταπίνονται εὔκολα καὶ σιγά—σιγὰ καλλιτερεύουν, γιατὶ μένει καὶ πολὺ καλάμι τοῦ σπαρτοῦ, ὅπως θερίζουμε μὲ τὴ θεριστικὴ μηχανή. Τὰ ἀγριόχορτα τὰ καταπολεμοῦμε τώρα μὲ ἐπιτυχία. Τὰ ζιζανιοκτόνα τὰ καταστρέφουν τελείως. Θὰ μείνουν φυσικὰ καὶ μερικά. Ἀλλὰ πόσα; Σήμερα, ὅπως ὀργώνει βαθειὰ τὸ βενζινάροτρο, τὸ ὑνί χώνει τοὺς σπόρους πολὺ βαθειὰ καὶ ἐλάχιστοι ἀπ' αὐτοὺς τοὺς σπόρους φυτρώνουν. Καὶ στὸ κάτω—κάτω μὲ ἕνα βοτάνισμα, ποὺ θὰ γίνῃ στὴν ὥρα του, τὰ ξεπατώνουμε. Ἐγώ, λοιπόν, θεωρῶ ἔγκλημα στὴν Ἑλλάδα νὰ καῖμε τὴν καλαμιά, ἀφοῦ δὲν ἔχουμε καὶ κοπριὲς γιὰ νὰ δημιουργήσουμε φυτόχωμα. Μὲ τὰ ζιζανιοκτόνα καταστρέψαμε καὶ τὴν λίγη βοσκή, ποὺ εἶχαν τὰ ζῶα μας. Τώρα τί νὰ φᾶνε; Εἶναι τόσο σκληρὴ ἡ καλαμιά, ὥστε νὰ μὴ θέλουν νὰ τὴν ἰδοῦν.

Σᾶς ἀφίνω, νὰ κάμετε τὴ σύγκρισι. Ποιός, ἔχει δίκηο;

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗΣ
γεωπόνος

Ἡ Δημοτικὴ Μουσικὴ

Τὴν 8.15 μ.μ. σήμερον ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου θὰ παιανίσῃ εἰς τὴν Πλατεῖαν Γεωργίου Α' ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Β. Σωζοπούλου.

#